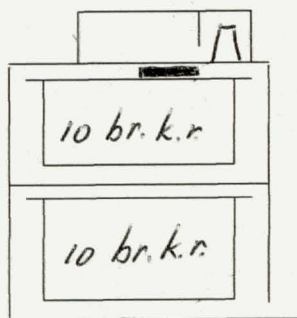

Bijen mijden Thymovar-plaatjes

ijn eerste ervaringen met Thymovar als bestrijdingsmiddel tegen de varroamijt vielen aanvankelijk nogal negatief uit. Hoewel ik jarenlang met succes de vertrouwde Apistanstrips heb gebruikt voor de strijd tegen de varroamijt en nog steeds geen resistentie heb waargenomen, wilde ik toch een tweede bestrijdingsmiddel te proberen. Omdat mierenzuur, melkzuur of oxaalzuur niet de voorkeur hadden, bleef Thymovar over en ik besloot om twee pakketjes te kopen om vijf van mijn dertien volken mee te behandelen.

De manier van behandelen met plaatjes Thymovar is te vergelijken met de Apistanstrips en geeft weinig versterking van mijn bijenvolken. Na het lezen van de gebruiksaanwijzing en controle of de te behandelen volken aan de voorwaarden voldeden, ben ik half augustus 2003 begonnen met een volk dat ik op de phaceliadracht had verenigd met behulp van de krantenmethode. Het volk A stond nu op twee broedbakken met zeven en zes ramen broed. (Jonge koningin in de bovenbak en oude koningin gedood) Eind augustus heb ik 1,5 Thymovarplaatje op de ramen gelegd achter de voeropening van de voerbak (tekening 1) en

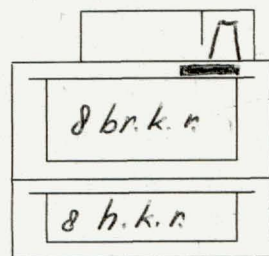
Tekening 1: volk A

ben ik ook begonnen met invoeren. 10 September had dat volk probleemloos veertien liter opgenomen. Eind augustus zes bijenvolken van de heide opgehaald met weinig of geen honing maar wel in goede

conditie en vrijwel meteen de volken winterklaar gemaakt en op acht broedkamerramen en acht honingkamerramen gezet. Bij de volken B en C de plaatjes Thymovar precies onder de

voeropening gelegd (tekening 2).

De bedoeling was dat de bijen contact moesten maken met deze plaatjes Thymovar. Tot mijn grote verbazing meden de bijen de

Tekening 2: volk B en C

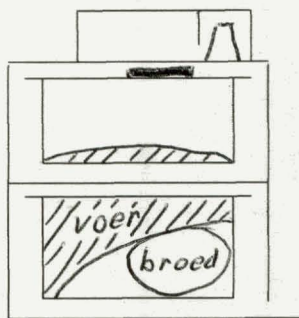
plaatjes Thymovar of de thymoldampen en namen geen voer op. Na drie dagen heb ik de dekplank met voerbak 180° gedraaid. Het voer werd toen wel goed opgenomen. 10 September hadden deze volken acht liter voer opgenomen.

Bij de volken D en E had ik de plaatjes op het midden van de ramen gelegd (tekening 3). Deze volken namen het voer onmiddellijk op. In goed een week was tien liter suikeroplossing zonder problemen opgenomen. Van 12 tot 25 september op familiebezoek geweest in Canada en daarna meteen begonnen met afvoeren. Volk A nam geen voer meer op, de volken B, C en D wel.

30 September de volken gecontroleerd. De bedoeling was om de Thymovarplaatjes te vervangen door nieuwe.

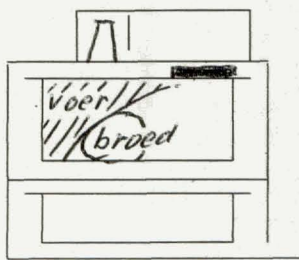
Tekening 3: volk D en E

Tekening 4: volk A na het voeren

af te voeren. Bij volk A heb ik de onderste en bovenste broedkamer omgewisseld en nieuwe plaatjes

Thymovar gelegd achter de voeropening van de voerbak. Bij de volken B/C dekplank en voerbak 180° gedraaid en de Thymovarplaatjes in het midden op de ramen gelegd. Bij de volken D/E geen Thymovar

Tekening 5: volk B en C

Aantal mijten in 70 dagen

volk	2003		2004			totaal	gem. per dag	2004
	15/12-5/1	6/1-25/1	26/1-10/2	11/2-1/3	2/3-15/3			broed op 31/3
A	2	3	1	0	3	9	0,13	5 ramen broed
B	5	3	1	1	2	12	0,17	7 ramen broed
C	0	0	4	3	2	9	0,13	4 ramen broed
D	1	1	2	0	6	10	0,14	5 ramen broed
E	0	2	0	3	0	5	0,07	5 ramen broed
Totaal	8	9	8	7	13	45		

meer gebruikt maar twee Apistanstrips ingehangen. Vervolgens de volken afgevoerd en geen problemen meer ondervonden met de opname van het wintervoer. Het gehele gebeuren wekte geen vertrouwen in een goede overwintering. Ik besloot de volken goed te observeren door de varroamijten op de onderlegger regelmatig te tellen. U ziet het resultaat in onderstaand schema.

Vanaf 15 december 2003 tot en met 15 maart 2004 heb ik de varroamijten geteld met het volgende resultaat. Op 31 maart 2004 de voorjaarsinspectie uitgevoerd. De conclusie is dat de volken prima uit de winter zijn gekomen. De voedseltoestand was perfect zodat de conclusie is dat de Thymovarplaatjes voor varroa-bestrijding goed te noemen zijn. Alleen is het opletten bij het inwinteren of de bijen het wintervoer goed opnemen en opslaan en moet men daarbij gepaste maatregelen nemen.

A.A. Simons, Doetinchem

Mag ik even?

In het maartnummer 2004 van BIJEN stond een oproep van de redactie. Een vraag om waarnemingen op te sturen als men iets wonderlijks had meegemaakt bij de bijen. Daar wil ik graag op reageren. Mijn waarnemingen gelden echter niet zozeer de bijen, alswel hun meesters.

Als vrouw van een imker heb ik nu ruim 20 jaar het bijengebeuren van dichtbij meegemaakt en me erin verdiept. Zelf imker ik niet, maar 'meeleven' en 'geven van morele steun' zoals dat heet doe ik wel. Verder houd ik me wat imkeren betreft vooral bezig met het binnenhalen van de oogst! Ik geniet ervan, als ik dat goudgele goedje weer in de potjes zie lopen. Ieder jaar is het weer even mooi, dan word ik lyrisch. Ik voel dan grote bewondering voor al die beestjes die dit toch maar tot stand kunnen brengen. Nijvere en intelligente volkjes. Echter niet zo intelligent dat ze zelf een bijenvereniging kunnen oprichten. Dat doen volgens mij toch hun meesters, de imkers zelf! Hoe komt het dan dat er regelmatig te lezen is over

een bijenvereniging? Op folders, in bezoekerscentra, in advertenties, het staat gewoon raar.

Dat bijen zich verenigen, bestaat wel. Althans ik weet dat ze door een krant heen vreten om bij elkaar te kunnen komen, om dan als één groot volk verder te gaan. Om daarbij te blijven: is het voor imkers ook niet mogelijk om door een rijstebrijberg heen te eten (lijkt me wat lekkerder dan een krant), om daarna als één club te functioneren? Hoeveel imkers heeft Nederland nou feitelijk? Toch niet zóveel?

Tenslotte: ik hoor en lees nogal eens over 'natuurzuivere' honing. Als u weet waar ik die kopen kan, dan zou ik dat graag horen. Dat honing een natuurproduct is, oké, maar natuurzuiver? Vast niet! Als meisje kreeg ik van mijn vader soms een stuk honingraat, lekker om te kauwen vond ik dat, met die was erin. Misschien kwam dat nog in de buurt van 'natuurzuiver', maar dat is lang geleden. Hoeveel jaar wordt er al niet met allerlei middelen gespoten en hoe lang is er al geen luchtverontreiniging? Dat weerhoudt mij er trouwens niet van om elke dag te beginnen met een sneetje brood met honing!

Mar ten Klooster, Goes

Van braakliggende grond naar bijenweide

Na 10 jaar op zee gevist te hebben heb ik me in 2002 definitief geïnstalleerd op de 'vaste wal', in Hengelo, aan de rand van de bebouwde kom. Toen ik het afgelopen jaar met mijn hond langs een aantal volkstuinten langs het spoor naar Enschede liep te wandelen, begon het bij mij te kriebelen. Er waren namelijk maar vier van de elf tuinen in gebruik. De andere tuinen lagen braak, al jaren. Want, zo vertelde mij een al wat oudere man, er is geen animo meer onder de jeugd, ze kopen de patat liever aan de kraam dan dat ze die zelf verbouwen. En dat dit geen vooroordeel is bewees een later gemaakte rekensom: de gemiddelde leeftijd van deze vier tuinders was 69 jaar. Het is goed om even stil te blijven staan bij dit soort niet-gebruikte